

РЕШЕНИЕ

№ 5633

гр. София, 22.08.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 10.05.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Бранимира Митушева

при участието на секретаря Виктория Вълчанова и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **541** по описа за **2013** година докладвано от съдия Боряна Петкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя И. Ц., срещу РЕШЕНИЕ от 27.06.2012г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД (СРС), Наказателно отделение, 97^{-ми} състав, по адм. наказателно дело №3011/2012г.

КАСАТОРЪТ претендира за неправилност и необоснованост на обжалваното съдебно решение и моли съда да го отмени, както и да отмени потвърденото с него Наказателно постановление (НП) №405/03.11.2011г., по съображенията подробно изложени в жалбата.

ОТВЕТНИКЪТ – Териториална дирекция на Националната агенция за приходите (ТД на НАП), [населено място], чрез процесуалния си представител – юрк. О., оспорва жалбата и моли съда да потвърди обжалваното съдебно решение.

ПРОКУРАТУРАТА на РБългария, представлявана от прокурор Ютеров от Софийска градска прокуратура, дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл. 218, ал. 2 АПК и след като прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна

следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211 АПК и е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, а разгледана по същество – НЕОСНОВАТЕЛНА, поради следното:

С НП № 405/03.11.2011 г., издадено от директора на офис „Надежда” при ТД на НАП – С., на [фирма], представлявано от И. Н. Ц., е наложено административно наказание – „имуществена санкция” в размер на 500 (петстотин) лева, на основание чл. 355, ал. 1 от Кодекса за социално осигуряване (КСО), за това, че не е подало в законоустановения срок декларация образец № 1 по чл. 2, ал. 1 от Наредба № Н-8 от 29 декември 2005г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица (Наредба № Н-8), представляващо нарушение на чл. 3, ал. 1, т. 1 от Наредба № Н-8, във връзка с чл. 5, ал. 4, т. 1 КСО. Това обстоятелство е установено при явяване на И. Н. Ц. в ТД на НАП – С., офис „Надежда” и извършена проверка в информационната система на НАП и е отразено в Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 405 от 24.06.2011 г.

С процесния съдебен акт е потвърдено НП № 405/03.11.2011 г.

За да постанови този правен резултат, първостепенният съд е приел, че при издаване на АУАН и НП не са констатирани съществени процесуални нарушения, водещи до отмяна на атакуваното постановление. При съставяне на акта и издаване на наказателното постановление са спазени изискванията на разпоредбите на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. В АУАН и в издаденото, въз основа на него НП в достатъчна степен е описано нарушението и обстоятелствата, при които е извършено, както и по начин, позволяващ на жалбоподателя да разбере конкретно вмененото му нарушение и съответно да организира защитата си.

Този извод на първостепенния съд се споделя от касационната инстанция.

Настоящият съдебен състав възприема констатациите на първостепенния съд, относно мотивите за налагане на административно наказание. В конкретния случай безспорно е установено, че И. Н. Ц., в качеството си на управител на [фирма], не е подала в законоустановения срок декларация образец № 1 по чл. 2, ал. 1 от Наредба № Н-8. В качеството си на осигурител, по смисъла на чл. 5 КСО, дружеството – жалбоподател е бил длъжен, съгласно чл. 3, ал. 1, т. 1 от Наредба № Н-8 да подаде посочената декларация за месец ноември 2010 г. не по-късно от деня, следващ деня на възникване на последното задължение за внасяне на вноските за този месец. В настоящия казус, дължимите възнаграждения на лицата, осигурявани от [фирма] за месец ноември 2010 г., са изплатени на 22.12.2010 г. Осигурителните вноски са внесени на 22.12.2010 г. Осигурителят е бил длъжен да подаде декларация образец № 1 в срок до 23.12.2010 г., а е подал такава едва на 13.04.2011 г. Големият период на забавяне – с почти четири месеца закъснение, е основание, поради което, настоящият съдебен състав счита, че не са налице предпоставките за наличие на маловажен случай и че не е приложима разпоредбата на чл. 28 ЗАНН.

Правилно административнонаказващият орган е наложил на нарушителя административно наказание – „имуществена санкция”, според санкционната норма на чл. 355, ал. 1 КСО, в минимален размер от 500 лева, съобразно характера и тежестта на нарушението и с оглед важността на засегнатите с него обществени отношения.

По изложените доводи, настоящият касационен състав приема, че първостепенният съд е постановил валидно, допустимо и правилно решение, в съответствие с материалния закон и без да е допуснато съществено нарушение на процесуалните

норми, което да представлява отменително основание.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, III Касационен състав

РЕШИ

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ от 27.06.2012г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД (СРС), Наказателно отделение, 97^{-ми} състав, по адм. наказателно дело №3011/2012г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.